

Bemærkninger til forslaget

1. Rådet gav i oktober 1992 Kommissionen forhandlingsdirektiv med henblik på forhandling af ikke-præferentielle partnerskabs- og samarbejdsaftaler med de tidligere sovjetrepublikker til afløsning for den i 1989 med Sovjetunionen indgåede handels- og samarbejdsaftale. Forinden havde flertallet af landene, herunder Ukraine, ved brevveksling med Fællesskabet bekræftet foreløbigt at videreføre denne aftale for deres vedkommende.

Efter en udvidelse af forhandlingsmandatet undertegnedes den 14. juni 1994 i Luxembourg partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side. Fra ukrainsk side underskrev daværende præsident Kravtjuk.

Aftalen omfatter en gradvis gensidig liberalisering af handel med varer og tjenesteydelser, kapitalbevægelser samt virksomheders etableringsmuligheder. Arbejdskraften indrømmes ikke fri bevægelighed i medfør af aftalen.

2. Formålet med aftalen er at skabe et traktatmæssigt grundlag for et gensidigt fordelagtigt samarbejde på det kommercielle, økonomiske, finansielle, civile videnskabelige, teknologiske og kulturelle område. Specielt skal aftalen fremme handel og investeringer, som er af væsentlig betydning for den økonomisk omstrukturering og teknologiske modernisering i Ukraine. I den forbindelse skal Ukraine bestræbe sig på at konsolidere demokratiske institutioner og fuldføre omstillingen til markedsøkonomi.

Aftalen skal endvidere skabe passende rammer for Ukraines gradvise integration i det åbne internationale handelssystem samt på længere sigt, når Ukraine er nået længere i den økonomiske reformproces, for mulig oprettelse af et frihandelsområde mellem Den Europæiske Union og Ukraine.

3. Partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Ukraine indgås indledningsvis for en periode på ti år og fornyes automatisk år for år. Det er forudset,

at parterne i 1998 sammen skal vurdere, hvorledes de markedsorienterede økonomiske reformer i Ukraine skrider frem, og om tiden er inde til at påbegynde forhandlinger om en egentlig frihandelsaftale. En sådan udbygning af nærværende aftale kan kun sættes i kraft ved indgåelse af en ny aftale mellem parterne.

Der etableres en politisk dialog mellem parterne med regelmæssige møder på minister-, parlamentariker- og embedsmandsniveau og med møder på højeste politiske niveau efter behov. Formålet hermed er at styrke Ukraines forbindelser med vestlige demokratier og derigennem befordre en større overensstemmelse i parternes holdninger til internationale anliggender af fælles interesse.

Partnerskabets væsentligste elementer er overholdelsen af de demokratiske og markedsøkonomiske principper samt menneskerettighederne, herunder etniske mindretals rettigheder. Der er i aftalen knyttet en forbindelse mellem på den ene side overholdelse af disse grundlæggende principper og på den anden side aftalens fuldstændige gennemførelse. I tilfælde af den ene parts misligholdelse vil den anden part således i medfør af aftalens bestemmelser kunne træffe passende foranstaltninger.

Handelspolitisk er aftalen med Ukraine en mestbegrundstigende aftale (MFN-aftale) uden præferentielle elementer, hvor MFN-bestemmelserne regulerer handel med varer og tjenesteydelser samt virksomheders etableringsmuligheder. Som en overgangsordning tillades der frem til udgangen af 1998 enkelte undtagelser herfra som følge af, at Ukraine har givet visse særligt gunstige betingelser til andre af landene i det tidligere Sovjetunionen.

I medfør af aftalen skal alle kvantitative restriktioner for den ukrainske eksport til Den Europæiske Union fjernes, undtagen for en række nærmere fastlagte tekstilvarer, kul- og stålprodukter samt nukleare materialer, hvorom der er eller vil blive indgået særlige aftaler. Omvendt tillades Ukraine under visse omstændigheder at indføre tidsbegrænsede mængderestriktioner over for import fra Den Europæiske Union i sektorer, som er under om-